
இனம் | INAM (IIETS)
E-ISSN: 2455 - 0531 | UAN: TN0300061112
மலர் : 10 | இதழ் : 38 | மே | 2024 | Vol.: 10 | Issue: 38 | May | 2024

கோவலன் - கவுந்தியடிகள், மாடலமறையோன் உறவும் இன்னபிறவும் : ஒரு வாசிப்பு Kovalan - Kavunthiyadikal, Madalamaraiyon Relationship and etc., – A Reading

ஆ. சந்திரன் | A. Chandiran[1]ORCID

[1]உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வுத்துறை, தூயநெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர், திருப்பத்தூர் மாவட்டம். Assistant professor, Department of Tamil PG & Research, Sacred heart college (Autonomous), Tirupattur, Tirupattur Distirct. Chandiranacn@gmail.com, **DOI: 10.5281/zenodo.11316120**

ஆய்வுச்சுருக்கம் (Abstract)

செய்தவம் இல்லோர்க்குத் தேவர் வரம் கொடார் என்பது காப்பியத்தில் ஒரு நியதியாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. அதனால்தான் கோவலனின் தாயார், கண்ணகியின் தாயார் மாதரி முதலானோர் சொர்க்கம் அடையவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. தன்னுடைய வினைப்பயனால்தான் சொர்க்கம் சென்றதுடன் தன் மனைவி கண்ணகியையும் உடன் அழைத்துச் சென்றான் கோவலன்.

கோவலன் இறந்தான், சாமியாக வரவில்லை. கோவலன் கண்ணகிக்கு வழித் துணையாக வந்த கவுந்தியடிகள் கோவலன் இறப்பை நினைத்து வருந்தி உண்ணாநோன்பு இருந்து இறந்தாள். அவளும் சாமியாக வரவில்லை. ஆனால் கண்ணகி சாமியாக வருகிறாள்.

இஃது ஒருபுறம் இருக்க, மாலதியின் மாற்றாள் மகவு பால்விக்கி இறக்க, பல்வேறு கோயில்களைத் தேடிச் சென்ற அவள் இறுதியாகப் பாசண்டச்சாத்தன் என்பவன் மூலமாகக் குழந்தையை மீண்டும் (சாத்தனே குழந்தையாக) பெறுகிறாள். குழந்தையாக வருகின்ற அப்பாசண்டச் சாத்தன் பின்னாளில் வளர்ந்து வாலிபனாகித் தேவந்தி என்ற பார்ப்பனியைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறான். சில அண்டுகளுக்குப் பிறகு அவன் தீர்த்த யாத்திரை சென்று விடுகிறான். இப்படிச் சென்ற அவனும் பின்னர் தேவந்தியின் மீது சாமியாக வருகிறான். இந்த இரண்டு இணைவுகள் நடைபெறுவதன் பின்புலத்தில் உள்ள முரண்பாடுகள் குறித்தும் அவற்றிற்கான காரணங்கள் குறித்தும் விரிவான விளக்கங்களை அறிய வேண்டியுள்ளது. அவை குறித்து விரிவாக அறிய முயல்கிறது இந்தக் கட்டுரை.

It is written as a canon in the Kappiyam that God gives grace to those who have no works. That is why it is said that Kovalan's mother Kannagi's mother Mathari etc. did not reach heaven. Kovalan went to heaven due to his actions and took his wife Kannaki with him.

Kovalan died and did not come as Sami. The Counties who accompanied kovalan Kannagi mourned the death of kovalan and died fasting. She also did not come as Sami. But Kannagi comes as Sami.

Apart from this, after searching various temples to kill Malathi's substitute Magau Palviki, she finally gets the child back (as Satan himself) through Basanta Satan. Appasanda Satan, who comes as a child, later grows up and marries a seer named Devanti. After a few years he goes on a pilgrimage. Having gone like this, he also later comes as Sami on Devanti. The contradictions behind these two mergers and their reasons need to be explained in detail. This article tries to know about them in detail.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): சிலப்பதிகாரம், கோவலன், கண்ணகி, மாடலமறையோன், கவுந்தியடிகள், மணிமேகலை.

முன்னுரை

கோவலன் இறந்தான் சாமியாக வரவில்லை. கோவலன் கண்ணகிக்கு வழித் துணையாக வந்த கவுந்தியடிகள் கோவலன் இறப்பை நினைத்து வருந்தி உண்ணா நோன்பு இருந்து இறந்தாள். அவளும் சாமியாக வரவில்லை. கோவலன் செய்த புண்ணியத்தின் பலனால்தான் கண்ணகி சொர்க்கம் அடைந்தாள் என்றுதான் காப்பியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது, செய்தவம் இல்லோர்க்குத் தேவர் வரம் கொடார் என்பது இங்கு ஒரு நியதியாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. அதானால்தான் தன்னுடைய வினைப்பயனால்தான் சொர்க்கம் சென்றதுடன் தன் மனைவி கண்ணகியையும் வந்து உடன் அழைத்துச் சென்றான் கோவலன். இந்தப் பின்புலத்தில் பார்க்கிறபொழுது, தேவந்தியின் மீது கண்ணகி சாமியாக வருவது என்பது எப்படி என்ற கேள்வி எழுகிறது.

இஃது ஒருபுறம் இருக்க, மாலதியின் மாற்றாள் மகவு பால்விக்கி இறக்க, பல்வேறு கோயில்களைத் தேடிச் சென்ற அவள் இறுதியாகப் பாசண்டச் சாத்தன் என்பவன் மூலமாக குழந்தையை மீண்டும் (சாத்தனே குழந்தையாக) பெறுகிறாள். குழந்தையாக வருகின்ற பாசண்டச் சாத்தன் பின்னாளில் வளர்ந்து வாலிபனாகித் தேவந்தி என்ற பார்ப்பனியைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறான். சில அண்டுகளுக்குப் பிறகு அவன் தீர்த்த யாத்திரை சென்று விடுகிறான். இப்படிச் சென்ற அவன்தான் பின்னர் தேவந்தியின் மீது சாமியாக வருகிறான். ஒருபுறம் கண்ணகி சாமியாக வருகிறாள். மறுபுறம் இந்தச் சாத்தன் சாமியாக வருகிறான். இங்கே இந்த இரண்டு இணைவுகள் நடைபெறுவதன் பின்புலம் குறித்து நாம் நுட்பமாகக் கவனிக்க வேண்டி உள்ளது.

அஃதாவது, ஒருபுறம் செய்வினை இல்லோர்க்குத் தேவர் வரங்கொடார் என்று சொல்லப்படுவதும் அந்த செய்வினைப் பயன் இன்மை காரணமாகத்தான் கோவலனின் தாயார் கண்ணகியின் தாயார் மாதரி முதலானோர் சொர்க்கம் அடையவில்லை என்று கூறப்படுவதும், மறுபுறம் இதேநிலையைச் செய்யாத கண்ணகி, கோவலன் செய்த வினைப்பயனால் சொர்க்கம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டான் என்று கூறப்படுவதும் முரண்பாடாக உள்ளது. இந்த முரண்பாடுகளுக்கான காரணங்கள் குறித்த விரிவான விளக்கங்களை அறிய முயல்கிறது இந்தக் கட்டுரை.

சேரன் செங்குட்டுவன் - மாடலமறையோன் சந்திப்பின் பின்புலம்

காப்பியத்தில் சேரன் செங்குட்டுவன் - மாடலமறையோன் சந்திப்பு இமயமலையில் நடைபெறுகிறது. அதுவும் போர்க்களத்தில் அந்தச் சந்திப்பு நிகழ்வது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘வாழ்க என் கோவே மாதவி மடந்தை
கானற் பாணி கனக விசயர்தம்
முடித்தலை நெரித்தது. ……’ (சிலம்பு.27:48-51)

என்று போர்க்களத்தில் இருக்கும் சேரனிடம் தன்னுடைய உரையாடலைத் தொடங்கும் மாடல மறையோனின் சாதுரியமான பேச்சின் பின்புலத்தையும் நாம் கவனிக்க வேண்டி உள்ளது.

மாடலமறையோனின் அவ்வாறான உரையைக் கேட்ட சேரன் செங்குட்டுவன், பகைப்புலத்து அரசர்கள் பலரும் அறிந்திராத வியப்பிற்குரிய செய்தியினை, நான்கு மறைகள் கற்று அறிந்த மறையோனே, நீ என்ன கூறுகிறாய்? என்று கேட்க, அதற்குப் பதிலளிக்கும் விதமாக கோவலன்-மாதவிக்கு இடையில் நடைபெற்ற ஊடலும் அந்த ஊடல் காரணமாகக் கோவலன் மாதவியை விட்டுப் பிரிந்து கண்ணகியோடு மதுரைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றதும் அங்குக் கோவலன் இறந்ததும் குறித்துப் பின்வருமாறு சுருக்கமாகச் சொல்லி முடிக்கிறான்.

“புகாரில் கடற்கரைச் சோலையில் குளிர்ந்த கடல்துறையில் (கானலம் தண்துறை) கடல் விளையாட்டில் மாதவி மடந்தை பாடிய வரிப்பாடலைக் காரணமாகக் கொண்ட ஊடலின்போது ஊழ்வினைப்பயன் செயல்படத் துவங்கியது. அதனால் மாதவியுடன் ஊடல் கொண்ட கோவலன்

அவளைப் பிரிந்து தன் குலக்கொடி மனைவி கண்ணகியுடன் மதுரை மாநகர் புறப்பட்டுச் சென்றான்.

தழைகள் விரவித் தொடுக்கப்பட்ட வேப்பமாலையை அணிந்த பாண்டிய மன்னன் அழகிய வானுலகத்தை அடைந்தான். கொலை செய்யப்பட்ட கோவலனின் மனைவி கண்ணகி குடதிசையின் சேரநாட்டு மன்னனாகிய நின்னுடைய நாட்டில் வந்து புகுந்து, வடதிசை மன்னர்கள் தலைமுடியில் ஏறினாள் (சிலம்பு.27:55-65) என்றவன், பின்னர், இன்னும் கேட்டருள், இகழ்வேல் தடக்கை மன்னர் கோவே! யான் வரும் காரணம் (சிலம்பு.27:66,67) என்று தான் கங்கை நீராட வந்ததற்கான காரணம் இஃது என்று ஒரு நீண்ட செய்தியை விவரிக்கிறான்.

"தென்னவனின் மதுரைக்கு நான் சென்றேன். அங்குப் "பாண்டிய மன்னனைக் கண்ணகி சிலம்பினால் வென்றாள். ஆயர்சேரி மன்றத்தில் 'கோவலன் தீதிலன் கோமகன் தவறு செய்துவிட்டான்' என்று கூறிய மாதரி 'பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய அடைக்கலத்தை இழந்தேன். இடையர்குல மக்களே!' என்று வருந்தித் தீமூட்டி, எரியும் நெருப்பில் விழுந்தாள். கோவலனின் துயரச்செய்தி கேட்டுச் சீற்றமுற்ற கவுந்தியின் சீற்றத்தைப் பாண்டிய மன்னனின் மரணம் சற்றுத் தணித்தது. என்றாலும், தன்னுடன் வந்த இவர்கள் தீவினையால் இறந்தார்களே என்று எண்ணி வேதனையில் உண்ணாநோன்பு இருந்து உயிர் துறந்தாள். மதுரை மாநகருக்கு ஏற்பட்ட எல்லாச் செய்திகளையும் ஒன்றுவிடாமல் அறிந்து, அதன் காரணத்தையும் உணர்ந்து கொண்டேன்.

அங்கிருந்து என் ஊருக்குச் செல்லத் தொடங்கினேன். அதனால் எனக்கு உண்டான துயரம் சற்றுத் தணிந்தது. கோவலன் கண்ணகிக்கு வேண்டியவர்களிடம் மதுரையில் நடந்தவை கூறினேன். மறுபிறப்பு இல்லாது செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட சாரணர்கள் 300 பேர் முன்னிலையில் தனது செல்வங்கள் அனைத்தையும் பிறருக்குக் கொடுத்துவிட்டு துறவு மேற்கொண்டான் மாசாத்துவன். மகனின் துயரத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் ஏங்கி உயிர் நீத்தாள் கோவலனின் தாய். கண்ணகியின் தந்தையோ ஆசீவகர் முன் புண்ணிய தானங்கள் செய்து துறவு மேற்கொண்டார். கண்ணகியின் தாயார் தன் இன்னுயிரை நீத்தாள். மாதவி தன் தாய் சித்ராபதியிடம் நன்னெறியாகிய துறவறத்தை அடைவேன் என்று மணிமேகலையை மாபெரும் துன்பம் தருகின்ற கணிகை கோலம் கொள்ளாது ஒழிக! எனப் பௌத்த துறவியாக மாறினாள். இவ்வாறு 'என் சொற்கேட்டு அறிந்தோரில் இறந்தோரும் உள்ளமையால் நன்னீர் கங்கையில் நீராட வந்தேன் (சிலம்பு.27:70-110) எனத் தான் கங்கை நீராட இமயம் வந்ததற்கான காரணத்தைச் சொல்லுகிறான்.

அவற்றைக் கேட்ட சேரன் செங்குட்டுவன் "மன்னவன் இறந்தபின் வளங்கள் நிறைந்த சிறப்புடைய பாண்டியனின் நாட்டில் நிகழ்ந்த தீங்குகளை இங்குக் கூறுக!" (சிலம்பு.27:114,15) என்று கேட்கிறான்.

அதற்குப் பதிலுரைக்குமுகமாகச் சேரன் செங்குட்டுவனின் மோகூர் மன்னன் மீதான போர் வெற்றிச்சிறப்பைக் கூறி வாழ்த்துகிறான். அதன் பிறகு வெற்றிவேல் செழியன் கொற்கையில் இருந்த பொற்கொல்லர்கள் ஆயிரம் பேரைக் கொன்று ஒருமுலை இழந்த திருமாபத்தினிக்கு உயிர்ப்பலி கொடுத்த செய்தியைச் சொல்லுகிறான். அடுத்துப் பாண்டிய நாட்டின் அரசனாக வெற்றிவேல் செழியன் முடிசூட்டிய செய்தியைச் சேரன் செங்குட்டுவனுக்குப் பதிலாக உரைக்கிறான் (சிலம்பு 27:116-140).

வஞ்சியிலிருந்து புறப்பட்டு 32 மாதங்கள் ஆகி இருந்த பின்னணியில் மதுரை பூம்புகார் உள்ளிட்ட பாண்டிய சோழ நாட்டிலும் என்ன நடந்தது? என்பதை முடிமன்னர்களை எல்லாம் தன் காலடியில் விழ வைத்ததுடன், இமயம் வரை படைநடத்திச் சென்று வெற்றி வாகை சூடிய சேரன் செங்குட்டுவன் ஒற்றர்கள் மூலமோ அல்லது தூதுவர்கள் மூலமோ அறிந்து கொள்ளாத விஷயங்களை மாடலமறையோன் என்ற ஒரு பார்ப்பனனிடம் அதுவும் கங்கையில் பாவம்

தொலைக்க வந்தவனிடம் கேட்டு அறிவது என்பது ஏன்? அதன் பின்னணி என்ன? என்பது குறித்து நாம் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டி உள்ளது.

அத்துடன், கண்ணகியின் வரலாற்றை முழுமையாக அறிந்தபின்னரே சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகி கோயில் கட்ட இமயம் சென்றான் என்று ஒருபுறம் இருக்க, மறுபுறம் கண்ணகியின் வரலாற்றை மீண்டும் மாடலமறையோன் மூலம் மீண்டும் கேட்டு அறிவது என்ற முரண் இன்னொரு புறமிருக்க, ஒருவேளை உண்மையில் தான் அறியாத செய்திகள் இருப்பினும் அவற்றை ஒற்றர்கள் மூலமாக அறிவதை விடுத்து மாடலமறையோனிடம் கேட்டு அறிவதாக உள்ள இந்தக் குறிப்புகள் கவனம் கொள்ளக்கூடியனவாக உள்ளன.

மேலும், சேரன் செங்குட்டுவன் இமயத்தில் வெற்றிவாகை சூடிய மகிழ்ச்சியில் வெற்றியைப் பெற்றுத்தந்த வீரர்களுக்குப் பரிசுகளை வழங்கிக் கொண்டிருந்த பின்புலத்தில் அங்குச் சென்று சேருகிறான் மாடலன் என்பதும் அங்கு அவன் கூறிய செய்திகளை எல்லாம் கேட்ட சேரன் செங்குட்டுவன் இறுதியாக 'மறையோனைப் பேணினான். அவனுக்கு ஆடகப் பொன்னைப் பரிசாக அளித்தான். 'ஆரிய மன்னர் நூற்றுவரை அவர்களது சிறப்புமிக்க தன் நாட்டிற்குச் செல்க'! எனக் கூறி அவர்களை அனுப்பி வைத்தான். மறுபுறம் 'தவ வேடம் பூண்டு தப்பிப் பிழைத்த மாபெரும் படைகளை உடைய மன்னரின் குமாரர்களாகிய கனகவிசயரை மட்டும் சிறைப்படுத்தினான் என்பதும் அவ்வாறு சிறைப்பிடித்த அவர்களைச் சோழ பாண்டிய மன்னர்களிடம் காட்டி வர ஆவன செய்தான் என்பதுமான இந்த முரண்களை எல்லாம் முழுமையாக ஒன்றிணைத்துப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

முதலாவதாக வெற்றிக்களிப்பில் இருக்கிறபொழுது மாடலமறையோன் சேரனிடம் சென்று சேருவது. இரண்டாவது அவ்வாறு அங்குச் சென்று சேர்வதற்கான காரணம் தான் சொன்ன செய்தியால் சிலர் இறந்தார்கள், அதனால் உண்டான பாவத்தைத் தொலைக்க என்று சொல்லுவது. மூன்றாவதாக நாட்டு நடப்பை மன்னனுக்குச் செய்தியாகச் சொல்வது என்ற மூன்று விஷயங்கள் மாடலமறையோனையும் சேரன் செங்குட்டுவனையும் இணைக்கின்றன.

இந்த மூன்று விசயங்களோடு நாம் மீண்டும் மாடலமறையோனின் வஞ்சிமா நகர சேரன் செங்குட்டுவன் சந்திப்புக் குறித்தும் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டி இருக்கிறது.

அதற்கு முன்பாக நாம் கண்ணகி பற்றிய செய்தியைச் சேரன் செங்குட்டுவன் அறிந்த முறை குறித்தும் அறிவது அவசியமாகிறது.

மலைவளம் காணச் சென்ற சேரன் செங்குட்டுவனைக் காணும் குன்றக்குறவர்கள் ஏழு பிறப்பிலும் உமக்கு அடியவர்கள் நாங்கள், வாழ்க நின் வெற்றி! காட்டில் உள்ள வேங்கைமரத்தின்கீழ் ஒரு காரிகை தனது ஒரு முலையை இழந்து பெருந்துயர் கொண்டு இருக்க, தேவர்கள் போற்ற அவள் தன் கணவனுடன் வானுலகு சென்றாள். அவள் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவளோ? யார் பெற்ற மகளோ? நின் நாட்டில் நடந்த இந்நிகழ்ச்சியைப் போல் நாங்கள் நினைத்துக் கூட பார்த்தது இல்லை! எனக் கூறி பல நூறாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்க! என வாழ்த்துகின்றனர். அதைக்கேட்ட சேரன் செங்குட்டுவனின் பெருஞ்சிறப்பினைக் கண்களால் கண்டு மகிழ்வுற்று வியப்பும், உவப்பும் அடைகிறான் (சிலம்பு.25:55-65). அப்போது, தண்தமிழ் ஆசானாகிய சீத்தலைச் சாத்தனார் அது பற்றி நான் கூறுகிறேன்' எனச் செங்குட்டுவனை நோக்கி கோவலன்-கண்ணகி கதையைக் கூறத் தொடங்குகிறார்.

"முன்பிறவியில் செய்த தீவினை சிலம்பைக் காரணமாகக் கொண்டு கண்ணகியின் கணவனுக்கு இறப்பினை விளைவித்தது. கண்ணகி சிலம்போடு சென்று வழக்காடி உண்மையை உணர்த்தினாள். பிறகு மதுரை மாநகரைச் சுட்டெரித்தாள். பாண்டியன் உயிர் நீத்தான். பாண்டியனின் மனைவியும் உயிரை இழந்தாள். கொடுங்கோல் தன்மை இதுவெனக் காட்டி உனக்கு உரைப்பவள் போல் கணவனை இழந்து தன் நாட்டிற்குச் செல்லாமல் தான் தனிமையில் இந்நாட்டின் உள்ளே வந்து சேர்ந்தாள்போலும்" (சிலம்பு.25: 66-91) என்று சீத்தலைச் சாத்தனார் நடந்த எல்லாவற்றையும் ஒழிவின்றி உரைத்தார்.

இவ்வாறு சீத்தலைச் சாத்தனாரிடம் அனைத்தையும் முழுமையாக அறிந்த பிறகு தான் சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகி கோயில் கட்ட கல்கொணர இமயத்திற்குச் சென்றான். இஃது இவ்வாறு இருக்க மாதவி, மணிமேகலை பற்றிய முழுமைக் கதையைக் காப்பியமாக வடித்தவர் சீத்தலைச் சாத்தனார் என்பதையும் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. இஃது இப்படி இருக்க, தேவந்தி மற்றும் மாடலமறையோன் மூலமாக மீண்டும் அக்கதையை இமயத்தில் வஞ்சியிலும் கேட்பதாக இளங்கோ கூறுவதன் காரணம் என்ன? மாடலமறையோன் மற்றும் தேவந்தியிடம் சேரன் கேட்டறியும் செய்திகளின் பின்புலம் என்ன? என்ற கேள்விகள் இங்கு எழுகின்றன. அந்தக் கேள்விகளுக்கான விடை காண அவ்விருவரின் கண்ணகி மற்றும் கோவலன் தொடர்பும் அதன் பின்புலமும் குறித்து அறிவது அவசியமாகிறது.

கண்ணகி, கோவலன் கனவும் தேவந்தி, மாடலமறையோன் வரவும்

தன்னைப் போல் கணவனைப் பிரிந்துள்ள கண்ணகியைப் பார்க்க வரும் தேவந்தி 'நீ உன் கணவனைப் பெறுவாய்'(சிலம்பு.9:44) என்று வாழ்த்த, 'பெறேன்!' என்று பதில் கூறும் கண்ணகி அதற்குக் காரணமான தான்கண்ட கனவைப் பற்றி அவளிடம் கூறுகிறாள். அக்கனவைக் கேட்ட அவள் சோமகுண்டம், சூரியகுண்டம் துறைமூழ்கி காமவேள் கோட்டம் தொழுதால்தான் இன்புறுவர். உலகத்து அயலார் போகம்செய் பூமியிலும் போய்ப் பிறப்பர். வா! சென்று நாமும் நீராடுவோம் என்று அழைக்க, பெருமை அன்று என்று மறுக்கும் கண்ணகி அந்த நேரத்தில் கோவலன் வர மதுரையை நோக்கிப் புறப்பட்டுச் சென்றுவிடுகிறாள். இவ்வாறு கண்ணகியின் கனவு பின்புலத்தில் தேவந்தி கண்ணகி சந்திப்பு நிகழ்கிறது. கண்ணகியின் அந்தக் கனவு குறித்து ஏறக்குறைய மூன்று மாத பயணத்தின்போது அவள் கோவலனிடமோ அல்லது உடன் பயணித்த கவுந்தியடிகளிடமோ சொல்லியதாகக் காப்பியத்தில் எங்கேயும் குறிப்பு இல்லை.

இஃது ஒருபுறம் இருக்க, மறுபுறம் பயணத்தின்போது கோவலன் ஒரு கனவு காண்கிறான். அந்தக் கனவை அவன் தன்னுடன் பயணித்த தன் மனைவி கண்ணகிக்கோ அல்லது வழித் துணையாக உடன் வந்த கவுந்தியடிகளிடமோ கூறாமல் புறஞ்சேரியில் சந்திக்கும் மாடலமறையோனிடம் கூறுவதாகக் காப்பியத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது கவனிக்கத்தக்கது.

மாடலமறையோன் கோவலன் சந்திப்புக் குறித்து அறிவதற்கு முன் நாம் இரு செய்திகளை அறிவது இங்கு அவசியமாகிறது.

ஒன்று - வழிப் பயணத்தில் எதிர்ப்படும் மாங்காட்டு மறையோன் சந்திப்புப் பின்னணி.

இரண்டு - கோசிகமாணி சந்திப்புப் பின்னணி.

இந்த இருவர் சந்திப்புகளின் பின்னணியில் சில முக்கியமான செய்திகளை நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

மாங்காட்டு மறையோன் மதுரைக்கு வழி கூறுகிறான். கோவலன் மதுரைக்கு வழிகேட்ட பின்னணியில் இந்த வழி கூறுதல் சொல்லப்படுகிறது. மாங்காட்டு மறையோன் கூறிய மதுரைக்கான மூன்று வழிகள் பற்றிய செய்திக்கு மறுப்பு உரையாக கவுந்தியடிகள் பின்வரும் கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறார்.

"நல்ல ஒழுக்கத்தைப் புரிந்த கோட்பாடுகளை உடைய நான்கு வேதங்களையும் தெரிந்த மறை வல்லவனே! குகை வழியில் புகுந்து செல்ல வேண்டிய அவசியம் எங்களுக்கு இல்லை. கற்பக மரத்தைக் கொண்ட இந்திரன் இயற்றிய (ஐந்திரம்) நூலின் வியாகரணத்தை அருகப்பெருமான் அருளிய (பரமாகமம்) உறுதிப்பொருளை (மெய்ப்பாடு முன்பே இயற்கை விளக்கிக் கூறியுள்ளதைக் காண்பாயாக!" (பரமாகமத்தில் இந்திரனின் ஐந்திரத்தைக் காணலாம்) சென்ற பிறப்பில் செய்த வினையை எல்லாம் இந்தப் பிறப்பில் அதன் பயனைக் காணவில்லையோ நீ! வாய்மையினின்று சிறிதும் பிறழாது, மன் உயிர்களைப் பேணுவோர்க்கு அடைய முடியாத அரும்பொருளும் உண்டோ! நீ விரும்பும் திருமாலாகிய தெய்வத்தைக் கண்டு அடிதொழச்

செல்வாயாக!. நாங்களும் நெடிய பயணத்தைத் தொடங்குகிறோம்" (சிலம்பு.11:156-66). இந்தக் கருத்துக்கள் சமண சமயக்கருத்துக்களாக உள்ளதோடு அஃது எல்லோருக்கும் பொதுவானதாகவும் இருப்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

இது குறித்து ஆராய்ந்து க.பஞ்சாங்கம், "மதுரைக்கு வழி கேட்ட கோவலனுக்கு விரிவாகப் பதில் கூறிய மறையோனிடம் கோவலன் கண்ணகி, என்ன நினைத்துக் கொள்வார்கள் என்பதைக் கூடப் பொருட்படுத்தாமல், தம் மதக்கருத்தை வலியுறுத்திக் கடுமையாகப் பதில் கூறுகிறார். மாங்காட்டு மறையோனிடம் பாதை கேட்டதோ கோவலன்; அவன் காட்டிய பாதைக்குப் பதில் கூறுவதோ கவுந்தி; இதிலும் அவருடைய இளமைக்கேயுரிய அவசரம்தான் புலப்படுகிறது" (க.பஞ்சாங்கம்.ப.174) மேலும், 'பயணத்தில் துணையாக கவுந்தியடிகள் வந்தாலும் பயணத்தை முன்னெடுத்தவன் கோவலனே!' (க.பஞ்சாங்கம். ப.173) என்ற ஒரு கருத்தையும் அவர் முன்வைப்பது இங்கு இணைத்துப் பார்க்க வேண்டி உள்ளது.

இந்தப் பின்னணியில் நாம் கோசிகமாணியின் வருகை குறித்தும் அறிய வேண்டியுள்ளது. மாதவியின் இரண்டாவது கடிதத்தைக் கொண்டு வரும் கோசிகாமணி கோவலனைச் சந்தித்தபோது கவுந்தியடிகள் உடன் இல்லை என்பது காப்பியத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அது பின்வருமாறு உள்ளது.

"வரிப்பாடல்களைப் பாடும் கொள்கையுடன் வேதங்களை ஓதாத ஒழுக்கத்திலிருந்து தப்பிய இழுக்குடைய முப்புரிநூலை மார்பில் அணிந்த பாணர்கள் வாழும் ஊரை அடைந்தனர். அவ்வூரில் துன்பங்கள் எதுவும் ஏற்படாத சிறப்பை உடைய பாதுகாப்பான இடத்தில் இருந்தனர். சுற்றிலும் முள்வேலியை உடைய பாதுகாப்பான அந்த ஊரின் ஓர் இடத்தில் கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் இருக்கச் செய்து, முள்வேலியைக் கடந்து ஆங்கோர் நீண்ட வழியில் உள்ள பொய்கைக்கரையினைக் கோவலன் அடைந்தான். இக்காட்டுவழியில் கண்ணகியைத் தன்னுடன் அழைத்து வந்ததற்குப் பெரிதும் வருந்தி ஊது உலைத் துருத்தியைப் போன்று பெருமூச்சுவிட்டுக் கலங்கினான். வழி நடந்த களைப்பு மற்றும் கண்ணகியை உடன் அழைத்து வருகிறோமே என்ற வேதனை அவனது வடிவத்தை அடையாளம் தெரியாத அளவிற்கு மாற்றியிருந்தது.

அதனால் அவனைத் தேடிவந்த கோசிகமாணி என்ற கோசிக பிரமச்சாரி, கோவலன் இவன்தானா! என ஐயமுற்றான். 'கோவலனைப் பிரிந்து கொடுந்துயர் எய்திய நெய்தல் மலர் போன்ற நீண்ட கண்களை உடைய மாதவி போன்று இக்கொடிய வேனிற் காலத்து வெம்மையைப் பொறுக்க முடியாமல் மவர்களை எல்லாம் உதிர்த்து விட்டனையோ' என ஒரு குருக்கத்தி மாதவிக் கொடி நிழலைப் பார்த்துப் புலம்பினான்.

'மாதவி போன்று நீயும் வருந்தினை போலும்' எனப் பசுமையான இலைகளைக் கொண்ட குருக்க மரத்து நிழலில் நின்று கோசிகமாணி கூறியதைக் கேட்ட கோவலன், 'யாது நீ கூறியது? ஈங்கு' எனக் கேட்டான். ஐயம் தீர்ந்த கோசிகமாணி மிகவும் சிரமம் இல்லாது தீதில்லாத கோவலனைக் கண்டேன் என அவன் அருகில் சென்றான். (சிலம்பு.13:46-55). கோவலனைப் பிரிந்த மாதவியின் நிலை குறித்துச் சொன்ன கோசிகமாணி மாதவியின் கடிதத்தை அவனிடம் தர, கடித்தைப் படித்து, மாதவி மீது எந்தத் தவறும் இல்லை என்பதை அறிந்து அந்தக் கடித்தை அவனிடமே கொடுத்து, தன்பெற்றோரிடம் சேர்க்கச் சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்து கண்ணகி, கவுந்தி இருந்த இடத்தை நோக்கிச் செல்கிறான்.

இவ்வாறு மாங்காட்டு மறையோன் மற்றும் கோசிகமாணி என்ற இருவரது சந்திப்புகளுக்குப் பிறகு மாடலமறையோன் கோவலன் சந்திப்பு நிகழ்கிறது.

பொதிகையில் நீராடி விட்டுத் தன் நகருக்கு திரும்பும் வழியில் இந்தச் சந்திப்பு நிகழ்கிறது. புறஞ்சேரியில் கவுந்தியடிகள் தங்கியிருந்த இடத்தை நோக்கி வரும் மாடலனைக் கோவலன் சென்று சந்தித்தான் என்று குறிக்கிறார் காப்பிய ஆசிரியர். இது 15ஆவது காதையான அடைக்கலக் காதையில் இடம்பெற்றுள்ளது.

'தமர்முதற் பெயர்வோன் றாழ்பொழி லாங்கண்
வகுந்துசெல் வருத்தத்து வான்றுயர் நீங்கக்
கவுந்தி யிடவயிற் புகுந்தோன் றன்னைக்
கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க
நாவலந் தணன் றானவின் றுரைப்போன் (சிலம்பு.15:16-20)

இந்த இருவர் சந்திப்பிற்கு முன் நடைபெற்ற செய்திகள் சிலவற்றை நாம் இங்கு இணைத்துப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

இதற்கு முந்தைய காதையில் (ஊர்காண் காதை) புறஞ்சேரியில் தங்கி இருந்த கவுந்தியடிகளை அதிகாலையில் எழுந்து சந்திக்கச் செல்கிறான் கோவலன். அவ்வாறு சென்றவன், "தியானத்தில் இருந்த கவுந்தியடிகளைக் கையால் தொழுது நாவால் போற்றினான். நல்லொழுக்க நெறியிலிருந்து நீங்கியோர் போல் ஒழுக்கம் கெட்டவன் ஆனேன், நறுமலர் மேனியை உடைய கண்ணகி நடுங்கும் துயர் எய்தவும், முன் பின் தெரியாத நாட்டிற்கு, இத்துன்பம் நிறைந்த காட்டு வழியிலே அழைத்து வந்து துன்புற வைத்துச் சிறுமை உற்றேன். செய்தவத்தீர் யான்! தொன்மையான மதுரை மாநகரில் உள்ள வணிகர்களுக்கு (மன்னர் பின்னோர்) எனது நிலையை அறிவித்து, திரும்ப யான் வரும் வரை, நும் பாதுகாப்பில் இப்பைந்தொடி இருப்பாள். ஆகலின் இதில் நுமக்கு இடர் எதுவும் உண்டோ? அடிகளே!" (சிலம்பு.14:15-24) எனக் கோவலன் கவுந்தியடிகளிடம் கேட்க 'நின் காதலியுடன் துன்பப்படுவதற்கு நின் பழைய வினையே காரணம்" (சிலம்பு. 14:30) என அதற்குப் பதில் கூறும் கவுந்தியடிகள் அதன் பிறகு, உருவமில்லாத காமனால், காமத்தில் ஆழ்த்தி வருத்தும் வருத்தம் பிரிதலும், கூடலும் ஆகிய துன்பங்கள், சுருண்ட கூந்தலை உடைய மகளிரைப் புணர்ந்து மயங்குவோருக்கு எப்பொழுதும் உண்டு… காமத்தையே கைக்கொண்டவர்கள் பெருமையைக் கொடுக்காத அளவில்லாத துன்பத்தை அடைந்தனர். இஃது இன்று மட்டும் அல்லாது இறந்தவர்கள் பலராலும் தொன்று தொட்டு நடந்துவரும் தொன்மை உடையது.

'தன் தந்தையின் ஏவலால் தன் மனைவியுடன் (சீதை) காட்டிற்குப் போய் காதலி பிரிந்ததால் வேத முதல்வனாகிய நான்முகப் பிரமனைப் பெற்ற திருமாலாகிய இராமன் கடுந்துயர் அடைந்தான் என்பதை நீ அறியாயோ! இது நெடுங்காலமாக எல்லாருக்கும் தெரிந்த மொழியன்றோ!

நளன் முன்பு புட்கரனொடு சூதாடி மண்ணையும், ஆட்சியையும் இழந்தான். தன் மனைவி தமயந்தியுடன் கொடிய காட்டை அடைந்தான் நளன். காதல் இல்லாது பிரிந்தவன் அல்லன் அவன். அவனது காதலியும் இல்லற நெறியில் சிறுமை உற்றவளும் அல்லள். ஆயினும், அடவியாகிய காட்டில் ஆயிழை தமயந்தியை நள்ளிரவில் அவள் உறங்கும்போது தனியே விட்டுவிட்டு நீங்கினான். 'இது வலிய வினையால் நடந்தது அன்றோ? இது தமயந்தியின் பிழை என்று சொல்ல முடியுமா?'

ஆனால், நீ அப்படி இல்லை. ஆயிழை கண்ணகியோடு பிரியாத வாழ்க்கையைப் பெற்றிருக்கிறாய் அல்லவா! எனவே வருத்தம் கொள்ளாது மன்னனின் கூடல் நகர் செல்வாயாக!" (சிலம்பு.14:31-60) எனக் கவுந்தியடிகள் கோவலனின் வருத்தத்தைப் போக்கினார்.

இவ்வாறு கவுந்தியடிகளிடம் அறிவுரை கேட்டு மதுரை மாநகருக்குள் சென்ற கோவலன் அங்கு வணிகர்களைச் சந்திக்காமல் நகரில் பல்வேறு பகுதிகளில் சுற்றித் திரிந்து மீண்டும் புறஞ்சேரியை அடைகிறான். புறஞ்சேரியில் தான் மதுரை மாநகரில் பார்த்த செய்திகள் இவை என்று கவுந்தியடிகளிடம் கூறிக் கொண்டிருந்த பொழுதுதான் மேலே பார்த்த மாடல மறையோன் கவுந்தியடிகளின் இருப்பிடம் வருகிறான்.

இந்த இடத்தில் நாம் இரண்டு செய்திகளை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டி உள்ளது.

இனம் | INAM (IIETS)
E-ISSN: 2455 - 0531 | UAN: TN0300061112
மலர் : 10 | இதழ் : 38 | மே | 2024 | Vol.: 10 | Issue: 38 | May | 2024

ஒன்று - கோவலன் தியானத்தில் இருந்த கவுந்தியைச் சென்று சந்தித்தபோது அவளை 'இரு கையால் வணங்குவதாகவும் அதேவேளை கவுந்தியின் இருப்பிடத்தை நோக்கி வந்த மாடல மறையோனின் திருவடியைத் தொழுது வணங்கியதாகவும் சுட்டப்படுவது. இந்த இரண்டின் பின்புலம் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

இரண்டாவது, நகருக்குள் சென்று வணிகர்களைப் பார்த்து விட்டு வருகிறேன் என்று சென்றவன் அதற்கு மாறாக பல்வேறு காட்சிகளைக் கண்டு திரும்புகிறான். அவற்றில் இரண்டு விதமான செய்திகள்தான் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒன்று, காமக்களியாட்டங்கள் பற்றியன. இரண்டு, பல்வேறு பண்டங்கள் விற்பனை தொடர்பானவை. 'மன்னனின் மாநகர் சென்று தங்குவதற்கு ஏற்ற இடத்தை அறிந்து வருக! (சிலம்பு.14:60,61) என்ற கவுந்தியடிகளின் பேச்சைக் கேட்டதாகவும் தெரியவில்லை. தான் சந்தித்து வருவதாகச் சொன்ன வணிகர்களையும் சந்திக்கவில்லை.

கோவலன் மதுரையைச் சுற்றிப் பார்க்கச் சென்ற இடங்களில் பார்த்தவை ஒன்றாக இருக்க கவுந்தியடிகளிடம் கூறியவை வேறொன்றாக உள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தப் பின்னணியில் தான் மாடலமறையோனின் சந்திப்பு நிகழ்கிறது. அந்தச் சந்திப்பில் அவன் மாதவி மகளுக்குப் பெயரிடுதல், பார்ப்பனர்களுக்கு உதவுதல் முதலிய செய்திகளைத் தெரிவிக்கிறான் (சிலம்பு.15:20-90) இறுதியாக,

> இம்மை செய்தன யானறி நல்வினை
> உம்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்
> திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது
> விருத்தகோ பால நீயென வினவ (சிலம்பு.15: 91- 94)

கேட்ட கோவலன் தன் கனவைக் குறித்து மாடலமறையோனிடம் சொல்லுகிறான். அதுவும் ''வைகறைப் பொழுதில் கனவுகண்டேன். அது நன்றன்று உடளே வந்திடும்" என அஞ்சி கோவலன் கூறினான். அதைக் கேட்டு 'துறவறத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் துறவிகள் அல்லாது மற்றவர்கள் இம்மதில்புறத்து உள்ள இருக்கையில் (புறச்சிறை இருக்கை தங்குதல் பொருந்தாது. ஆதலின் அரசருக்குப் பின்னோர் வாழும் அகநகர் மருங்கில் உள்ள இருப்பிடங்களில் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். இங்குத் தங்குவதை விட்டுவிட்டு நகரத்திற்கு உள்ளே சென்று தங்குக!" என மாடலமறையோன் கோவலனுக்குக் கூறினான்.

இந்தக் கோவலன் மாடலன் உரையாடலில் கவந்தியடிகள் உடன் இருந்தார் என்றோ அவர் மணிமேகலை குறித்த செய்தியை அறிந்தார் என்றோ நாம் காப்பியத்தில் தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்கு இடம் இல்லை.

ஆனால் சில ஆறிஞர்கள் (தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார் ப.92, க. பஞ்சாங்கம் ப.175) கூறுவதுபோல் மாடலமறையோனும் கவந்தியடிகளும் கோவலனை உடனடியாக மதுரைக்குச் செல்லுங்கள் என்று அவனது கனவை அறிந்த பின்னணியில் கூறினார்கள் என்று சொல்லுவது ஏற்புடையதாக இல்லை. காரணம்,

> காதலி தன்னொடு கதிர்செல் வதன்முன்
> மாட மதுரை மாநகர் புகுகென
> மாதவத் தாட்டியு மாமறை முதல்வனும் (சிலம்பு. 15: 111 -113)

என்ற அடிகளில் ஒன்றை நாம் நுட்பமாகக் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது.

அது, கோவலன்-மாடலன் உரையாடலின் இறுதியில் மாடலன் கோவலனிடம் கூறுவதாகச் செய்தி இருக்க, மாடலமறையோன் பெயருக்கு அடுத்து கவுந்தியடிகளின் பெயர் இடம்பெற்று இருந்தால் கவுத்தியடிகளும் அவ்விருவர் உரையாடலில் உடன் இருந்தார் என்று நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

அப்படி இல்லாமல் கவுந்தியடிகள் பெயர் முதலிலும் அதை அடுத்து மாடலனின் பெயரையும் இளங்கோவடிகள் சொல்லி இருப்பதன் நுட்பம் நாம் இங்குக் கவனிக்க வேண்டி உள்ளது. அதாவது,

> "………………… மன்னவன் கூடற்
> பொருந்துழி அறிந்து போதுங் என்ற…"(சிலம்பு.14: 60- 61)

என்று ஏற்கனவே கவுந்தியடிகள் இதற்கு முன் 14ஆவது காதையான ஊர்காண் காதையில் சொல்லி இருப்பதைத் தான் இங்கு இணைத்துச் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதாக நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டி உள்ளது.

அதாவது, தன்னுடைய மனைவி கண்ணகியைக் கவுந்தியடிகளிடம் விட்டுவிட்டு மதுரையை சுற்றிப் பார்க்கச் சென்ற கோவலன் மதுரையில் தான் கண்டவற்றைத் திரும்பி வந்து கவுந்தியடிகளிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான். அப்பொழுது அந்த இடத்தை நோக்கி மாடலமறையோன் வருகிறான். அப்படி வரும் மாடலனை எதிர்சென்று வணங்கி அவனோடு உரையாடலைக் கோவலன் தொடங்குகிறான் என்றுதான் காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது (சிலம்பு. 15: 6- 20).

இந்த உரையாடலின் இடையேயோ அல்லது இந்த உரையாடலின் தொடக்கத்திலேயோ கவுந்தியடிகள் கோவலனோடு சென்றார் என்றோ அந்த உரையாடலில் அவரும் இருந்தார் என்றோ குறிப்பு ஏதும் இல்லை. இது தெளிவாக உள்ளது இங்குக் கவனிக்கத்தக்கது.

இரண்டாவது, மாடலமறையோன் இரவிற்குள் மதுரை மாநகருக்குள் சென்று விடு! என்று கூறியதன் பின்னர் கவந்தியடிகளைப் பார்க்க இடையர்குல மாதரி வருகிறாள். அவ்வாறு வந்த அவள் கவுந்தியடிகளை வணங்கி நிற்கிறாள். அம்மாதரியைப் பார்த்துக் கண்ணகியைக் காட்டி 'இம்மடந்தையின் கணவன் பெயர் கோவலன். இப்பெண்ணின் கணவனின் தந்தையின் பெயரைக் கேட்டால் அவனது குலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பிறர்க்கரிய பொருளைப் பெற்றவர் போல் தமது விருந்தினராக எதிர்கொண்டு அழைத்து, செல்வர். கரிய பெரிய பெரிய இமைகளைக் கொண்ட இவளோடு இவளது கணவனையும் தமது காவல் மிகுந்த இல்லத்தில் இருக்க வைப்பர். அப்படிப்பட்ட செல்வம் உடையவர் இல்லம் செல்லும் வரை இடைக்குலப் பெண்ணாகிய உன்னிடம் இவளை அடைக்கலமாக அளிக்கிறேன்' எனக் கவுந்தியடிகள் மாதரியிடம் கூறுவது.

> ***மாதரி கேளிம் மடந்தைதன் கணவன்***
> ***தாதையைக் கேட்கிற் றன்குல வாணர் அரும்பொருள்***
> ***பெறுநரின் விருந்தெதிர் கொண்டு***
> ***கருந்தடங் கண்ணியொடு கடிமனைப் படுத்துவர்***
> ***உடைப்பெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவும்***
> ***இடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந் தந்தேன்***"(சிலம்பு.15:125 - 130)

கவுந்தியடிகள் மாதரியின் மேற்கண்ட உரையாடலில் கோவலன் உடன் இருக்கவில்லை என்பது அவர்களின் இந்த உரையாடலே தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இவற்றையெல்லாம் நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க, கோவலன் மாடலமறையோன் உரையாடலைக் கவந்தியடிகள் கேட்டிருக்க துளியும் வாய்ப்பு இல்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஒருவேளை அப்படிக் கேட்டிருந்தால் கவுந்தியடிகள் கண்ணகி-மாதரி உரையாடலின் போது கோவலன் இருந்திருக்க வேண்டும் அல்லது கோவலன் கண்ணகியை மாதரியிடம் கவுந்தியடிகள் அடைக்கலமாகக் கொடுத்து இருக்க வேண்டும். ஆனால் அவற்றிற்கெல்லாம் மாறாக கண்ணகியைச் சுட்டி, 'கண்ணகியது கணவன் கோவலன் மற்றும் அவனது செல்வச் செழிப்பு' என்ற நிலையில்தான் மாதரியிடம் கவுந்தியடிகள் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

இனம் | INAM (IIETS)
E-ISSN: 2455 - 0531 | UAN: TN0300061112
மலர் : 10 | இதழ் : 38 | மே | 2024 | Vol.: 10 | Issue: 38 | May | 2024

ஆக, மாடலமறையோன் கோவலன் குறித்து அவனிடத்தில் சொன்ன செய்திகள் குறித்தும் அதுபோல் கோவலன் மாடலமறையோனிடம் கூறிய கனவு குறித்தும் கவுந்தியடிகளுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை என்பதுதான் காப்பிய ஆசிரியரால் பதிவு செய்யப்பட்ட கருத்தாக இருப்பதை நாம் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

மேலும், ஏறக்குறைய மூன்று மாத பயணத்தில் நன்கு அறிமுகம் ஆகியிருந்தாலும் கவுந்தியடிகளை அடிகளே என்று கோவலன் அழைத்து இருந்தாலும் அந்தப் பயணத்தை முன்னெடுத்தவன் கோவலன்தான் என்பதும் இங்கு இணைத்துப் பார்க்க வேண்டி உள்ளது.

இவற்றையெல்லாம் நாம் இணைத்துப் பார்க்கிறபொழுது கோவலன் கண்ட கனவு குறித்துக் கவந்தியடிகளுக்கு மட்டுமன்றி, கண்ணகிக்கும் தெரியாது என்பதும் மாடலனுக்கு அந்த கனவு குறித்துத் தெரிந்த பின்னணியில் அவன் அதற்கு எவ்வித பதிலும் கூறாமல் அவனை மதுரை மாநகருக்குள் செல்லுமாறு மட்டும் கூறினான் என்றும் தெளிவாக அறிய முடிகிறது.

மேலும், 'கோவலன் இறப்பை அறிந்து இறந்தவர்கள் தன் வழியாகச் செய்தியைக் கேட்டதனால் இறந்தார்கள், அதனால் தனக்குப் பாவம் உண்டானது. அவ்வாறு உண்டான பாவத்தைத் தொலைக்க கங்கையில் நீராட வந்தேன்' என்று பின்னாளில் சேரன் செங்குட்டுவனிடம் கூறுவதையும் இணைத்துப் பார்க்க மாடலமறையோனின் குணநலன் என்ன என்று அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

பாசண்ட சாத்தன், தேவந்தி, மாடல மறையோன் இணைவின் பின்புலம்

தன் மாற்றாளின் மகவு பால்விக்கி இறந்து போனதால் அக்குழந்தையை எப்படியாவது உயிர்ப்பிக்க வைத்துவிட வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு கோயிலாகச் சென்ற மாலதி இறுதியில் பாசண்ட சாத்தன் கோயிலில் மயக்கமுற்றுக் கிடக்கிறாள். அவள் கையில் இருந்த குழந்தையைப் பிணம்தின்னும் பேய் ஒன்று 'செய்த தவம் இல்லோருக்குத் தேவர் வரம் கொடார் என்று கூறிப் பிடுங்கித் தின்று விடுகிறது. அதனால் செய்வது அறியாது தவித்துக் கொண்டிருந்த அவள் முன்தோன்றிய பாசண்ட சாத்தன் தானே குழந்தையாகவும் மாறி அவளுடன் வீட்டுக்குச் செல்லுகிறான். பிறகு, வளர்ந்து வாலிபனாக மாறும் அவன் தேவந்தி என்ற பார்ப்பனப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டு சில ஆண்டுகள் (8) அவளுடன் வாழ்ந்து வருகிறான். தன்னுடைய பெற்றோர்கள் இறந்த பிறகு தன்னுடைய உண்மை உருவைத் தன் மனைவி தேவந்திக்குக் காட்டித் தன் கோவிலுக்கு வா! என்று சொல்லிவிட்டுச் செல்கிறான். இது பாசண்ட சாத்தன் பற்றிய முதல் பதிவு.

இவ்வாறு கூறிச் சென்ற பாசண்ட சாத்தனைத் தேடி அவனது மனைவி தேவந்தியானவள் கோவில் கோவிலாக பொய்கைகளாக என்று அலைந்து திரிந்து கொண்டிருப்பவளாகக் காப்பியத்தில் சுட்டப்படுகிறது. அவ்வாறு இருக்கும் அவள் கண்ணகியின் கணவன் பிரிந்து சென்றதை அறிந்து கண்ணகியிடம் சென்று சோமகுண்டம் சூரிய குண்டம் துறை மூழ்கி காமவேள் கோட்டம் தொழுவோம் வா என்றும், அவ்வாறு செய்தால் நம்முடைய பிரிந்த கணவரை மீண்டும் பெறலாம் என்றும் அவள் அழைக்கிறாள். அப்போது அதைக் கண்ணகி அது பெருமை அன்று மறுத்துவிடுவது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

இத்துடன், காப்பியத்தில் இருந்து காணாமல் போகிற பாசண்ட சாத்தன் காப்பியத்தின் இறுதியில் தேவந்தியின் மீது தெய்வமாகத்தான் வருகிறான். அதுவும், காப்பியத்தின் இறுதிக் காதையான வரந்தரு காதையின் தொடக்கத்தில் தேவந்தியை நோக்கி, 'நீ வாய்விட்டு அரற்றிய மணிமேகலை யார்? அவள் துறவு மேற்கொள்ளக் காரணம் யாது? இங்கு அவற்றைக் கூறுக? எனச் சேரன் செங்குட்டுவன் வினவ, மாதவி மற்றும் மணிமேகலையின் துறவு குறித்து கூறிக் கொண்டிருந்தவள் மீது திடீரென்று தெய்வமாக அப்பாசண்ட சாத்தன் தோன்றுகிறான்.

அவ்வாறு தோன்றிய அவன், "சிறந்த அணிகள் அணிந்தவருள் அரட்டன் செட்டியின் மனைவி ஆயிழை பெற்றெடுத்த இரட்டையராகிய அழகிய பெண்கள் இருவரும் இங்கு

உள்ளனர். திருவனந்தபுரத்தில் அனந்த பத்மநாபன் கோயில் பாம்பணையில் பள்ளிகொண்ட திருமாலுக்குத் தொண்டு ஊழியம் செய்யும் சேடக்குடும்பியின் சிறிய மகளும் மங்கல மடந்தை கண்ணகியின் கோயிலில் இருக்கிறாள். செங்குத்தான உயரத்தை உடைய மலையின் உச்சியில் முருகனின் யானை முகம் போல் தோன்றும் உயர்ந்த பாறையில் நீர்நிறைந்த அழகிய நீர்ச்சுனைகள் பல உள்ளன. அவற்றில் ஒன்றில் மூழ்கி நீராடுபவர்கள் பண்டைப் பிறப்பினை உணர்வார்கள். தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த அந்தச் சுனைநீரை இந்தப் பெண்கள் மீது தெளித்தால் அவர்கள் தம் முன்பிறப்பை அறிவார்கள் காண்பாய்" (சிலம்பு.30:6-70) என்று எதிரே இருந்த மாடலமறையோனைப் பார்த்துக் கூறுகிறான்.

அதைக் கண்டு சேரன் மாடலமறையோன் முகத்தை வியந்து பார்க்க, தேவந்தி, மாலதி, பாசண்ட சாத்தன் வரலாற்றைச் சேரன் செங்குட்டுவனுக்குச் கூறும் மாடலமறையோன், "என்றும் அழியாத தன்னுடை தெய்வத் தன்மையைத் தேவந்திக்குச் காட்டிச் சென்ற அவன் கண்ணகி கோயில் அருகில் ஓர் அந்தணனாக வந்தான். தன்னுடைய கையில் இருந்த உறியில் தங்கிய கமண்டலத்தை என்னிடம் தந்தான். கமண்டலத்தின் தன்மைகள் அனைத்தையும் கூறி என்னைக் காத்து வரும்படி என்னிடம் கொடுத்துச் சென்றவன் பின்பு வரவில்லை" (சிலம்பு. 30: 85- 91).

நான் என்னுடன் கொண்டுபோன அந்தக் கமண்டலத்தை இங்குக் கொண்டு வந்துள்ளேன். கமண்டத்தின் தன்மைகள் அனைத்தையும் அறிந்த சாத்தன் இத்தேவந்தியின் மேல் தோன்றி அந்நீரினை இச்சிறுமிகள்மீது தெளியும் என்று கூறினான். மன்னர்களின் மன்னவா! இம் மடந்தைகளின் மேல் தெளித்து உண்மைகளை அறிவோம்!" என்று மாடல மறையோன் கூறி முடித்தான்.

மாடலனின் இந்தக் கூற்றிற்குப் பிறகு கண்ணகியின் தாய், கோவலனின் தாய், மாதரி என்று ஒவ்வொருவராகத் தோன்றிப் பேசுவதாகக் காப்பியத்தின் நகர்வு அமைகிறது.

இப்படியாக மாலதி தேவந்தி மாடலமறையோன் என்ற இந்த மூவர் பின்னணியில் சுழலும் பாண்ட சாத்தன் பற்றிய குறிப்புகள் நம்மைப் புதிய கோணத்தில் அணுகுவதற்குத் தூண்டுகின்றன.

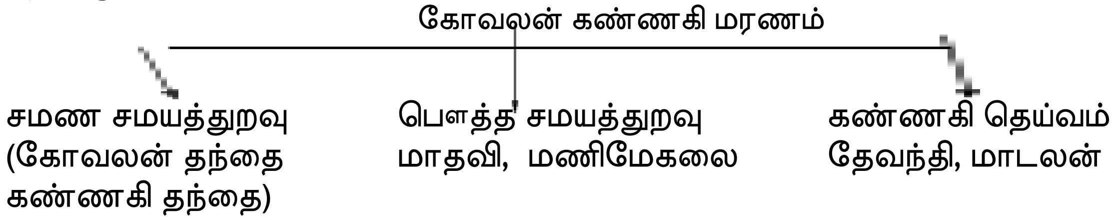
சோமகுண்டம் சூரிய குண்டம் முதலான நீர்நிலைகளில் மூழ்கிக் காமவேள் கோட்டத்தைத் தொழுவோம் வா என்று தேவந்தி கண்ணகியை அழைத்தபொழுது மறுத்த கண்ணகி ஒருபுறம். மறுபுறம் மாங்காட்டு மறையோன் பொய்கையில் நீராடினால் பழம்பிறவியை அறியலாம் என்று கூறியபொழுது தடுத்த கவுந்தியின் செயலைக் குறித்து எந்தவிதக் கருத்தும் கூறாத கோவலன், மூன்று மாத தொடர்ச்சியான பயணங்களை மேற்கொண்டாலும் தன்னைப் பற்றிப் பெரிய அளவில் எந்த ஒரு செய்தியையும் கவுந்தியடிகளிடம் சொல்லாதவன், மாடலமறையோனைப் பார்த்தவுடன் ஓடோடிச் சென்று தான் கண்ட கனவு குறித்துச் சொல்வது என்ற இந்தப் பின்னணியில் 'என்னுடைய கோயிலுக்கு வா! என்று கூறிச் சென்ற பாசண்ட சாத்தன் மாடலமறையோனைச் சந்தித்துச் சுனைநீரைக் கொடுத்து 'இந்த நீர் பழம்பிறவியை அறிய வைக்கக்கூடியது' என்று கூறி அனுப்பியது என்பதும், அதைக் கொண்டு வந்து எந்த ஒரு செயலை வேண்டாம் என்று மறுத்தாலோ அதே செயலை அவள் மீது செலுத்துவது என்பதும் அதுவும் அதை முடிமன்னனாக விளங்கக்கூடிய சேரன் செங்குட்டுவன் முன்னிலையில் செய்து முடிப்பதுமான இந்த இணைப்புப் புள்ளிகளை எல்லாம் நாம் ஒருங்கிணைத்துப் பார்க்க வேண்டியுள்ளன. அத்துடன், சுனைநீர் கொடுத்த அவன் அதன்பின் வரவில்லை என்று மாடலமறையோனால் சுட்டப்படுவதும் கவனிக்கவேண்டிய ஒன்று.

இறந்தவர்களும் வாழ்வு பெற்றவர்களும் அவர்களின் பின்புலமும்

இந்தப் பின்னணியில் மேலும் இரண்டு விஷயங்களை இணைத்துக் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. அது, காப்பியத்தில் இறந்தவர்களும் வாழ்வு பெற்றவர்களும் அவர்களின் பின்புலமும்.

சமண சமயச் சிந்தனை கொண்டவனாக அறியக்கூடிய கோவலன் கொலை செய்யப்படுகிறான். அவனது இறப்பின் துயரம் தாங்காமல் அவனது தந்தையும் மனைவி கண்ணகியின் தந்தையும் தம் செலவங்கள் அனைத்தையும் தானம் செய்துவிட்டுத் துறவியாக மாறுகிறார்கள் என்பதாக இளங்கோவடிகள் குறிக்கிறார். அதேவேளை கோவலன் கண்ணகியின் இறப்பிற்குப் பிறகு கண்ணகிக்கு எழுப்பப்படும் கோயில் வைதீக மரபின்படி வழிபாட்டுத் தளமாக மாற்றம் அடைகிறது. இது முரணாக அமைகிறது என்பதைச் செல்லத் தேவை இல்லை.

இஃது ஒருபுறமிருக்க, மறுபுறம் கோவலன் கண்ணகிக்கு மிகவும் நெருக்கமாக உள்ளவர்களாக அறியக்கூடிய கோவலனின் தந்தை கண்ணகியின் தந்தை ஆகியோர் சமண சமயத் துறவியாக மாறுவதையும் கோவலனுக்கு அதே நெருக்கமாக மாதவி மணிமேகலை பௌத்த துறவிகளாக மாறுகிறார்கள் என்ற முரணையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. (மணிமேகலையில் கோவலனின் தந்தை பௌத்த சமயத்தைத் தழுவியதாகச் சுட்டப்படுவதும் இங்குக் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்று. அது குறித்து ஆராயப்பட வேண்டும்.) அதாவது,

என இஃது அமைந்துள்ளது. மேலும்,

கோவலன் கண்ணகியின் மரணத்தின் பின்னணியில் மும்முனை மாற்றங்கள் நிகழ்வதை அறிய முடிகின்றது. அதாவது, கோவலனுக்கு நெருக்கமான அனைவரும் கோவலன் தந்தை, கண்ணகியின் தந்தை, மாதவி, மணிமேகலை என அனைவரும் தங்களுடைய செல்வங்களை எல்லாம் துறந்து துறவிகளாக மாறி, சமூகத்திற்குத் தங்களை ஒப்படைக்கின்ற நிலையில் இதற்கு நேர் எதிராக தேவந்தி, மாடலமறையோன் ஆகிய இருவரும் இறந்த கண்ணகியின் பின்னணியில் தங்களது வாழ்க்கைநிலையை வைதிக வழிபாட்டு நெறிப் பின்னணியில் வளம் உடையதாக மாற்றிக் கொள்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. மேலும், கோவலன் கண்ணகிக்கு எவ்வகையிலும் கடன்படாத இன்னும் சொல்லப்போனால் கோவலன் கண்ணகிக்கு உதவி செய்தவர்களான கவுந்தியடிகள், மாதரி ஆகியோர் அவர்களது துயர நிலையை எண்ணி இறந்து போனதையும் மாதரி மகள் ஐயையது திருமணம் தடைபட்டுப் போனதையும் இங்குக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

முடிவுரை

கோவலனைப் பிரிந்து வேதனையில் தவித்துக் கொண்டுள்ள கண்ணகியைப் பார்க்க தேவந்தி வருகிறாள். அவ்வாறு அவள் வந்து சேரும்போது கண்ணகி கனவைக் கண்ட வேதனையில் இருக்கிறாள்.

கோவலன் தன்னுடைய மனைவி கண்ணகியை அழைத்துக்கொண்டு மதுரைக்குப் பொருள் ஈட்டச் செல்லுகிறான். உடன் கவுந்தியடிகள் என்ற சமணத் துறவி வருகிறார். ஏறக்குறைய

மூன்று மாதங்கள் உடன் பயணித்த கவுந்தியடிகள் மற்றும் மனைவியிடம் சொல்லாத கோவலன், தனக்கு வந்த கனவு குறித்து மாடலமறையோனைப் பார்த்தபொழுது ஓடோடிச் சென்று சொல்லுகிறான். அதுவும் கண்ணகியைக் கவுந்தியடிகளிடம் அடைக்கலமாக இருக்குமாறு கூறிவிட்டு மதுரையைச் சுற்றிப் பார்க்கச் சென்று வந்த பின்புலத்தில் இந்தக் கனவு பற்றிய செய்தியை அவன் கூறுவது என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

கோவலன் கண்ணகி இறப்பிற்குப் பிறகு கண்ணகியின் தோழியான தேவந்தியோ அல்லது தன்னுடைய கனவு பற்றிய செய்தியைச் சொல்ல தகுதியானவன் என்று நினைத்த மாடல மறையோனோ அவர்களுக்காகப் பெருந்துயரம் கொண்டதாகவோ அல்லது இறந்ததாகவோ இல்லை. ஆனால் மூன்று மாதம் உடன் வந்த ஒரே காரணத்திற்காகவும் தன்னுடைய வீட்டில் தங்குவதற்கு இடம் கொடுத்த காரணத்திற்காகவும் முறையே கவந்தியடிகளும் மாதரியும் இறந்து போகிறார்கள். அவர்கள் கோவலன் கண்ணகியின் மேல் வைத்த சிலநாள் அன்பு அவர்களை அந்த அளவிற்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கிறது.

ஆனால், தேவந்தியும் மாடலனும் கோவலன் கண்ணகியின் இறப்பிற்குப் பிறகு கண்ணகியின் பெயரை முன்மொழிந்தவர்களாக விளங்கியதோடு இல்லாமல் வைதீக மரபின் பின்புலத்தில் தங்களது வாழ்க்கையைச் செழுமை செய்து கொள்கிறார்கள். இந்த இடத்தில் பாசண்ட சாத்தன் என்ற ஓர் அதீத சக்தி அஃது இடையில் திடீரென்று காணாமல் போவதும் மாடலமறையோனிடம் சுனைநீரைக் கொடுத்துவிட்டு மறைவதும் தேவந்தியின் மேல் தெய்வமாக வந்து தோன்றுவதும் என்ற இந்த மீவியல் புனைவுகள் வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடியாத ஏதோ ஒரு மர்மத்தை கொண்டுள்ளதாகப் புரிந்து கொள்ளத் தூண்டுகிறது.

கண்ணகி தானும் கோவலனும் புத்த தேவன் பாதங்களைப் படிந்து பல பிறப்புகள் தொடர்ந்து பிறந்து சித்திகளை அளித்து மரணம் அற்ற பெருவாழ்க்கையைப் புத்தன் அருளால் பெறுவோம் என்று மணிமேகலையிடம் (மணிமேகலை காப்பியத்தில்) சொல்லுவதும் சிலப்பதிகாரத்தில் தேவந்தியின் மேல் தெய்வம் உற்றவளாக வெளிப்பட்டு தென்னவன் தீதிலன் என்று கூறுவதும் தனக்கு அடைக்கலமாகக் கொடுத்த பொருளை இழந்தோமே என்று வருந்தி உயிர்விட்ட மாதரி மற்றும் திருமணமாகாமல் தவித்துக் கொண்டுள்ள அவளது மகள் ஐயை குறித்த எவ்விதமான கருத்துக்களையும் கூறாததையும் நாம் ஒன்றிணைத்துப் பார்க்க வேண்டி உள்ளது. அப்படிப் பார்க்க, கண்ணகி என்ற பெண் தெய்வம் ஆக்கப்பட்டதன் பின்புல அரசியல் நன்கு புலனாகும்.

மேலும், இந்த இடத்தில் செய்தவம் இல்லோருக்குத் தேவர் வரம் கொடார் என்று மாடலமறையோன்வழிச் சொல்லப்படுவதும் அதனால்தான் கோவலன் மற்றும் கண்ணகியின் தாயார், மாதரி உள்ளிட்டோர் தெய்வமாகத் தேவலோகத்திற்குச் செல்லவில்லை என்று ஒருபுறம் சொல்லப்படுவதும் மறுபுறம் கோவலன் அந்தணர்களுக்குச் செய்த கொடையின் பலனால்தான் தேவலோகத்தை அடைந்தான் என்றும் மீண்டும் வந்து கண்ணகி தேவலோகத்திற்கு அழைத்துச் சென்றான் என்றும் (சிலப்பதிகாரத்தில்) கூறப்பட, மணிமேகலையில் கோவலன் செய்த முற்பிறவியின் பயனால் தேவ உலகம் சென்றான் என்று கூறப்பட்டுள்ளதையும் நாம் இணைத்து வாசிக்க வேண்டும். அப்படி வாசிக்க, இளங்கோவடிகள் கூறும் தெய்வம் தெளிமின் என்ற திறவுகோலைக் கொண்டு நாம் இவற்றையெல்லாம் இணைத்து பார்க்க, சமண சமயத்தின் வீழ்ச்சியையும் பௌத்த சமயத்தின் எழுச்சியையும் இவ்விரு காப்பியங்களும் அடுத்தடுத்து சொல்வதைப் பிரதானமான நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பதையும் அதற்கான கதைக்களமாக கோவலன் கண்ணகி மாதவி மணிமேகலை வாழ்க்கை அமைந்து உள்ளது என்பதாகவும் நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

துணைநின்றவை

1. இளவழுதி வீ., சிலப்பதிகாரம் (மூலமும் உரையும்), 2015 (முதல் பதிப்பு), கவிதா பப்ளிகேஷன்ஸ், தி.நகர், சென்னை - 600 017.
2. இறைக்குருவனார், சிலம்பில் பிழையா (ம.பொ.சி.க்கு மறுப்பு), 1983 (மறுபதிப்பு - 1) தமிழ்க்கொடி பதிப்பகம் , 88 தம்புசெட்டித் தெரு, சென்னை - 600 001.

3. சிதம்பரனார், சாமி., சிலப்பதிகாரத் தமிழகம், 2008 (முதல் பதிப்பு), அறிவுப் பதிப்பகம், இராயப்பேட்டை, சென்னை – 600 014.
4. சீனிச்சாமி. து., தமிழ் காப்பிய கொள்கை, 1985 (முதல் பதிப்பு) தமிழ் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் - 613 010.
5. சுப்பிரமணிய ஆச்சாரியார் வெ.சு. , சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சி, 1917, முனுசாமி முதலியார் நா., பத்திராதிபர் 'ஆனந்தபோதினி,' சென்னை.
6. சுப்பிரமணியன் ச.வே., கானல் வரி, 2002 (முதல் பதிப்பு), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை – 600 113.
7. திரிகூட சுந்தரம், பொ., சிலப்பதிகாரம் (சொர்ணம்மாள் நினைவுச் சொற்பொழிவுகள்), 1967 (முதல் பதிப்பு), அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் நூல் வெளியீடு.
8. நடராசன், தி.சு., சிலப்பதிகாரம் மறுவாசிப்பு, 2015 (முதல் பதிப்பு), நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், சென்னை - 600 098.
9. பஞ்சாங்கம், க., இலக்கியத் திறனாய்வு (பஞ்சாங்கம் கட்டுரைகள் II), 2010 (முதல் பதிப்பு), காவ்யா வெளியீடு, கோடம்பாக்கம், சென்னை – 600 024.
10. மாணிக்கம் ஞா. (உ.ஆ)., சிலப்பதிகாரம் தெளிவுரை, 2019 (பத்தாம் பதிப்பு), உமா பதிப்பகம், சென்னை – 600 001.
11. மீனாட்சி சுந்தரனார், தெ.பொ., சிலப்பதிகாரம் குடிமக்கள் காப்பியம் தெ.பொ.மீ களஞ்சியம் - 4, 2005 (முதல் பதிப்பு), காவ்யா வெளியீடு, கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024.
12. வேங்கடசாமி மயிலை சீனி., பௌத்தமும் தமிழும், 1942, கழக வெளியீடு, சென்னை – 600 018.
13. இரட்டைக் காப்பியங்களில் மணிமேகலை பற்றிய செய்திகளின் பின்புல அரசியல், இனம் பல்துறை பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ், மலர்- 9, இதழ் -35, ISSN 2455 - 0531, https://inamtamil.com/journal/article/view/229
14. சிலப்பதிகார வாசிப்பில் உள்ள முரண்பாடுகளும் இடைவெளிகளும், ஜூலை - 2021, Shanlax International Journal of Tamil Research Volume: 6 Issue:1 P-ISSN: 2454- 3993 http://www.shanlaxjournals.in/journals/index.php/tamil/article/view/4035
15. தேவந்தி – மாடலமறையோன் பயணங்களில் உள்ள முரண்களும் அவற்றின் பின்னணியும், மார்ச் - 2023, புதிய அவையம், pp: 253 – 261, ISSN : 2456-821X http://www.shcpub.edu.in/shc/publish_paper/?name=Puthiya+Avaiyam